

Tuần Báo Vô Vi

11 tháng 2 năm 2024

Số 694

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Quy y Phật Pháp để làm gì?
- 2) Quy nhập một để làm gì?
- 3) Chiều sâu tiến để làm gì?
- 4) Tận độ ai?
- 5) Muốn sửa sai thì phải làm sao?
- 6) Sự tiến hóa không ngừng phải làm sao?
- 7) Chuyện gì là chuyện rắc rối?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 18-05-2006 8:05 AM Hỏi: <i>Quy y Phật Pháp để làm gì?</i> Đáp: Thừa quy y theo Phật để được thanh nhẹ. Kệ: Học theo Phật để (được) dễ tiến hóa Thành tâm dứt khoát không mê chấp Vui tu thanh nhẹ tiến tới hoài Cần khôn vũ trụ quy nhập một.	2) San Diego, 19-05-2006 8:15 AM Hỏi: <i>Quy nhập một để làm gì?</i> Đáp: Thừa quy nhập một để học hỏi. Kệ: Học hỏi triền miên mới sống yên Thành tâm tu luyện quy đường đạo Thức giác chính mình đạt an yên Quy y Phật pháp chiều sâu tiến.
3) San Diego, 20-05-2006 8:20 AM Hỏi: <i>Chiều sâu tiến để làm gì?</i> Đáp: Thừa tiến chiều sâu để học hỏi thêm. Kệ: Càng tiến sâu càng học hỏi nhiều Tiến hóa vô cùng tự đạt siêu Thành tâm thức giác học được nhiều Tận độ hành trình lại càng siêu.	4) San Diego, 21-05-2006 3:10 AM Hỏi: <i>Tận độ ai?</i> Đáp: Thừa người tu thiền tận độ quần sanh. Kệ: Thanh thanh diệu diệu tiến hóa đều Thực hành chánh pháp lại càng nhanh Siêu sanh thức giác chơn tâm thức Học hỏi không ngừng quý Trời cao.
5) San Diego, 22-05-2006 Hỏi: <i>Muốn sửa sai thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn sửa sai thì phải làm việc đúng giờ. Kệ: Thành tâm tự sửa chẳng sai lầm Quý tướng Trời cao lý diệu thâm Quy nguyên chánh giác tâm chẳng động Khai triển chính mình tự giác thông.	6) San Diego, 23-05-2006 19:06 Hỏi: <i>Sự tiến hóa không ngừng phải làm sao?</i> Đáp: Thừa phải tự sửa liên tục tiến hóa mau. Kệ: Tự mình tự giác tự khai thông Chẳng có lầm than chuyển lòng vòng Khai minh đời đạo trong thức giác Bình tâm học hỏi tự khai vòng.
7) San Diego, 24-05-2006 22:09 Hỏi: <i>Chuyện gì là chuyện rắc rối?</i> Đáp: Thừa chuyện chưa có thể giải quyết được. Kệ: Tâm bất an chuyện bất thành đạt Khó nổi phân minh lại bàng hoàng Trí tuệ bất phân đời hay đạo Cảm minh Trời Phật tự bước vào.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 3 (tiếp theo)

...

Nếu chúng ta còn ôm chấp, mê lý này đạo nọ mà không thực hành khai triển lấy tâm thức của chính mình. Chúng ta có duyên lành Thiên Địa Nhân, có Trời Đất, Người là chúng ta. Con người là đại diện Trời Đất. Thể xác của nhơn sanh gom gọn kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang ở trong người, trong khối óc, trong tâm thức, rất rõ ràng. Nếu chúng ta thanh tịnh thì chúng ta thấy hết cơ Trời đã ban chiếu cho chúng ta hằng giờ hằng phút hằng khắc. Nếu chúng ta chịu tu tức là giải nghiệp tâm, giải nghiệp từ nhiều kiếp trở nên xán lạn mới thấy rõ đường đi.

Đạo vốn không, thanh nhẹ vô cùng mà chúng ta còn ôm nghiệp, tiền, tình, duyên nghiệp, rốt cuộc là sẽ bị đắm chìm và không có tiến hóa nổi.

Được làm người, được pháp tốt để tu sửa và hiểu lấy chính mình là điều quan trọng. Chúng ta làm người mà không biết do đâu đến đây rồi sẽ về đâu? Bận rộn trong sự bận rộn và không có cơ hội

tiến hóa về tâm linh, miệng môi tranh chấp không khai thác được chính mình, của cái cuối cùng của Thượng Đế đã cho một thể xác duyên dáng, huyền vi rõ rệt. Thiếu thanh tịnh làm sao thấy cái huyền vi của siêu nhiên đã cấu thành mà có sự hiện diện tại mặt đất, đi đứng ngồi nằm đều là tự động trong sáng suốt nhận định rõ rệt. Thiếu thanh tịnh thì nghịch lại chính mình, xuất ngôn hỗn láo, không biết nguyên lý của Trời Đất, không biết tình yêu thương của cha mẹ, không biết tình yêu thương của đồng loại mà đâm ra sát hại và không tiến hóa nổi. Nếu chúng ta người thực tâm tu, tự thức, tự giải, đạt tới sự phân minh vô cùng. Đời đạo song tu mới thật là tu, còn nói tôi bỏ đời theo đạo, tôi vô núi tôi ngồi, thét rồi không có phát triển nổi tâm thức, tạo khổ thôi.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Chúc Mừng
Năm Mới
2024

*Nhân dịp Tết Giáp Thìn,
ban Biên Tập kính chúc
quý bạn đạo Vô Vi một năm mới
tràn đầy sức khỏe và tu hành tinh tấn.*

**Nhân dịp Tết Giáp Thìn, ban Biên Tập kính chúc quý bạn đạo Vô Vi một năm mới
tràn đầy sức khỏe và tu hành tinh tấn.**

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 11 tháng 7 năm 1970

Tan tụt tụt tan ứng nhần tiền
Xuất hồn trực giác diễn giao liên
Công phu nhập định quên mình tiến
Chẳng ước chẳng ao chẳng giữ phiền.

Công phu chớ nhớ bạc tiền
Nhớ tiên nhớ Phật nối liền căn cơ
Thảnh thơi chỉ có một giờ
Chung lo thế sự nhiều giờ hơn tu
Làm sao sớm kịp đắp bù
Diễn quang nhà Phật thoát tù thế gian
Luân hồi vẫn sống bất an
Thế gian là cõi tạm sáng đổi tình
Tạo ra thân thể cơ hình
Bày mưu lập chước giữ mình chẳng kham
Đi đi lại lại phải làm
Phải tranh phải đấu phải am thế tình
Lắm khi xét thấy bực mình
Thương rồi lại ghét vậy xinh chỗ nào
Diễn phân kẻ thấp người cao
Người tu được nhẹ thanh tao hơn thường
Ngoài không sửa chữa noi gương
Phải lo thế sự lập đường thế sanh
Bày ra đủ nhánh đủ cành
Đấu tranh giành giựt gây thành chiến tranh
Khổ bao là khổ phải đành
Chạy theo chủ nghĩa lập thành đảng phe
Bỏ quên hồn vía bối bê
Chẳng về tiên cảnh hồn quê của người
Gắng tu mới thấy đẹp tươi
Xuất hồn xem cảnh bằng mười thế gian.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

117. CHUYỆN CHIM ĐA ĐA (Tiền Thân Tittira)

Lời quá thời cao mạnh...,

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về Kokalika. Câu chuyện sẽ được kể rõ ràng trong Tiền thân Takkariya (số 481), Chương mười ba. Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải nay, mà cả thời xưa nữa, Kokalika đã bị nạn diệt vong rồi. Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát sanh ra trong một gia đình ở phía tây bắc. Khi đến tuổi trưởng thành, Bồ Tát học tất cả các nghề ở Takkasila, rồi từ bỏ các dục, xuất gia làm vị tiên nhân du sĩ, chứng được năm Thắng trí và tám Thiền chứng. Tất cả hội chúng ẩn sĩ ở Tuyết Sơn họp lại, tôn Bồ Tát lên làm sư trưởng khuyến giáo và đi theo thầy. Bồ Tát lãnh đạo năm trăm ẩn sĩ, hưởng thọ thiên lạc, sống ở Tuyết Sơn.

Lúc ấy một vị tu khổ hạnh bị bệnh vàng da đang dùng búa chặt củi. Một vị tu khổ hạnh nói nhiều đến ngồi gần vị này và nói:

- Hãy chặt chỗ này, hãy chặt chỗ này.

Vị tu khổ hạnh kia mất kiên nhẫn, phẫn nộ và nói:

- Người đâu phải là thầy dạy ta bừa củi?

Kẻ ấy giơ cây búa sắc bén, và với một nhát búa, giết ngay mạng sống của vị tu khổ hạnh nói nhiều. Bồ Tát lo liệu các việc phải làm đối với thân thể nạn nhân.

Lúc bấy giờ, không xa am thất bảo, có một con chim đa đa sống dưới chân một gò mối. Vào buổi

chiều, nó thường hay đứng trên gò mối ấy và hót lớn tiếng. Nghe tiếng nó, một thợ săn độc ác nhận được là tiếng con đa đa, liền giết nó và mang xác đi. Bồ Tát không nghe tiếng con chim ấy, liền hỏi các người tu khổ hạnh tại gò mối:

- Tại sao ta không nghe tiếng nó nữa?

Các vị tu khổ hạnh báo cáo sự việc cho Bồ Tát rõ. Bồ Tát kết hợp hai sự kiện với nhau và nói lên bài kệ này giữa hội chúng ẩn sĩ:

*Lời quá thời cao mạnh
Đưa chết cho người nói,
Chim đa đa mất mạng,
Vì ngu, hót quá lời.*

Như vậy, Bồ Tát tu tập Bốn Vô lượng tâm, và được sanh lên cõi trời Phạm thiên.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Kokalika vì lời nói của mình bị nạn diệt vong, mà thuở trước kẻ ấy cũng đã bị diệt vong rồi.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Lúc bấy giờ, vị tu khổ hạnh nói nhiều là Kokalika; chúng ẩn sĩ là hội chúng Đức Phật; còn Đạo Sư hội chúng là Ta vậy.

(còn tiếp)

